

Nieuwsbrief Leren - Boekbespreking Lieven Coppens

Eerder verschenen op: <http://boeketje-onderwijs.skynetblogs.be>

Auteur(s): Fabienne Verdeyen
Titel: Mama, mijn hoofd is zo vol. Jasper, kind vol onvoorspelbaarheden
Uitgeverij: Garant & Cyclus
Plaats: Antwerpen / Apeldoorn
Jaar: 2005
Pagina's: 164
ISBN-13: 978-90-857-5005-5

Het boek *Mama, mijn hoofd is zo vol* is een ervaringsgetuigenis van de moeder van Jasper, een kind met ADHD. Het richt zich naar ouders, leerkrachten en zorgverleners en geeft een helder beeld van de complexiteit van de problematiek maar is geen wetenschappelijk werk over ADHD.

In het *deel Getuigenissen* doet de moeder eerst haar verhaal en dat van Jasper. Ze begint bij de geboorte en eindigt op het moment dat Jasper adolescent is. Het wel en wee van Jasper en de ouders wordt zeer concreet beschreven, evenals de verschillende aanpakken en behandelingen die ze uitproberen. Doorheen dit alles loopt het schoolgaan als een rode draad. Hoewel het een persoonlijk verhaal is, is de herkenbaarheidfactor zeer groot. In hetzelfde deel laat de moeder ook verschillende andere mensen en Jasper zelf aan het woord.

Het volgende deel, *Diagnose en aanpak*, schept duidelijkheid over de diagnose en aanpak van ADHD. Dit vanuit de wetenschap dat ADHD in veel gevallen niet alleen komt (zie mijn artikel in de Nieuwsbrief Leren 41 waarin gesteld wordt dat 2/3 van de kinderen met ADHD minstens één bijkomend probleem hebben), waardoor ouders soms geconfronteerd worden met een veelheid aan verschillende diagnoses en door het bos de bomen niet meer zien. Hiermee is de noodzaak van een multidisciplinair onderzoek duidelijk aangetoond. In dit deel beschrijft de auteur eerst een heleboel stoornissen op een duidelijke en beknopte manier. Ze geeft telkens een korte beschrijving van het probleem met een oplijsting van de kenmerken en de geschiedenis van de stoornis. Eens zover vult ze dit aan met een overzicht van verschillende behandelingsmethoden, waarbij ze per behandeling telkens beschrijft hoe deze ontstaan is en wat ze doet. Tot slot heeft de auteur aandacht voor de concrete aanpak van een kind met ADHD zowel thuis als op school. Dit deel van het boek is een objectief naslagwerk voor ouders, leerkrachten en zorgverstrekkers die nood hebben aan bepaalde informatie.

Dit boek leest zeer vlot en is heel herkenbaar geschreven. Hoewel het geen wetenschappelijk karakter heeft, maakt het in eenvoudige bewoordingen toch veel kennis over. Deze kennis wordt niet gepresenteerd vanuit een kwaliteitsoordeel of een bepaalde (subjectieve) waardering. Hierdoor laat het de lezers toe om zelf een standpunt in te nemen ten opzichte van bepaalde inhoud, zoals de behandelingsmethoden. Het wordt aan de professionele hulpverlener overgelaten om de ouders te informeren over de mate waarin het wetenschappelijk bewezen is of bepaalde therapieën werken of niet voor ADHD. Een aanvulling in deze zin zou het boek dan ook een meerwaarde geven. Het maakt de ouders alvast mondiger.

[2008-02-16]